

Extrait du CGTCatalunya.cat

<http://cgtcatalunya.cat/spip.php?article12631>

Volem ballar, si, però som més de Cúmbia que de Mambo o de Sardana!

- Actualitat - Articles opinió -

Date de mise en ligne : dimarts 10 d'octubre de 2017

CGTCatalunya.cat

Corren els dies, i se'ns dispara aquella ambivalent sensació de sentir-nos vives però sotmeses al mateix temps. Vives entre tanta gent, als carrers, defensant escoles, expressant creativitat sense directrius, exposant els cossos als cops, regalant-nos emocions, gestos de complicitat, somriures i plors, en una de les majors mostres d'autoorganització popular que hem viscut en els últims anys. Però alhora també ens sentim subjugades quan ens diuen com hem o no hem de protestar. No volem ballar al so que ens marquen, ni corejar les consignes que ens dictin els ventrílocs d'ocasió es diguin ANC, Òmnium, o els partits que sostenen el Govern, i menys abraçar o somriure a uns mossos i uns comandaments, que sempre ens han apallissat.

Un Gobierno (el de l'Estat espanyol) i un Govern (el de la Generalitat de Catalunya) estan embrancats, ells i les respectives elits dominants que els marquen el camí, en una baralla per dirimir quotes de poder i beneficis. Ens amarguen a vida, els uns i els altres. No som nacionalistes. De fet, l'auge de tants nacionalismes, d'un signe i l'altre, ens fa pànic. Encara, en aquest segle XXI, cridem «Ni pàtries ni fronteres», i afegim «Ni amos ni patrons». Què menys! Però les mobilitzacions massives als carrers d'aquests dies amb els seus defectes i contradiccions poden estar obrint esquerdes, cruïes i espais pel canvi, un indici de la possibilitat d'un altre tipus de legitimitat, una oportunitat per la reconstrucció des de baix de la sobirania. Gràcies, i només gràcies a la protesta als carrers a les pageses, als estibadors, a les estudiants, als bombers, a les àvies, i un llarg etcètera, el conflicte ha arribat a un punt en què això pot molt bé ja no anar de banderes, ni de fronteres, sinó de la transformació total de l' statu quo.

O això, o la derrota via aniquilament, o el pacte, el tot-igual, el no-res. Les classes dominants siguin de la nacionalitat que siguin, en realitat només creuen en una bandera, la del capital. Uns i altres es reparteixen com trinxar el Món, esprémer territoris i explotar poblacions. Destrossen la terra, eliminen terrers per elevar quotes de beneficis cada vegada més parasitàries amb les seves múltiples bombolles especulatives. Precaritzen dones i homes, i ja sabem que la supervivència és una cursa d'obstacles, de porres i bales. No, no van amb nosaltres les seves aspiracions. Van contra nosaltres: han sigut i són responsables de les nostres morts en vida; corretges del capital i dels seus negocis, vares de l'Estat i el seu ordeno y mando sin rechistar.

Siguin quins siguin els vertaders objectius del Govern i de les elits que el compassen, no podem desapropiar l'oportunitat de jugar la nostra pròpia partida subvertint les regles, lluitant per una independència real, que sigui una autonomia en tots els àmbits de les nostres vides. Ens hi va el fet de sentir-nos vives i la lluita per un Món millor, material i moral, al que aspirem i que anem traçant des de les nostres pràctiques del dia a dia. I des de molt abans del fulletó del Procés.

Seguirem ballant i barallant-nos als carrers, on ens coneixem i reconeixem i anem fent la nostra comunitat de lluita. I davant l'objectiu d'un nou Estat encara que sigui republicà ens autoorganitzarem, des de baix, des dels nostres barris i pobles per construir una vida comunal, posant la cura al centre dels processos col·lectius, mitjançant el

Volem ballar, si, però som més de Cúmbia que de Mambo o de Sardana!

suport mutu, a partir de noves formes horitzontals d'autoorganització, alienes al capital l'explotació i a tota autoritat opressió .

Volem ballar, si, però som més de cúmbia que de mambo o de sardana!
Volem canviar les nostres vides, sense prendre el poder!

**Article publicat a Una posició*

<http://unaposicio.org/article/volem-ballar-si-pero-som-mes-de-cumbia-que-de-mambo-o-de-sardana/>